

Pénteki kalandjaink a kárpátaljai diákokkal

Csütörtök délután pedagógusaink lehetőséget adtak, hogy fakultatív programként részt vehessünk a kárpátaljai diákoknak szervezett városnéző programon.

Mivel mindez tanítási idő alatt zajlott, ezért azt a feladatot kaptunk, hogy készüljünk fel egy rövid prezentációval a Hősök teréből, mi hárman, kísérők.

Reggel az iskolában találkoztunk, ahol Felső Tímea tanárnő röviden bemutatta az épületet, és annak szépségeit, beszélt az iskola alapításáról és múltjáról, de a tavalyi utazásainkról saját kezűleg elkészített tablóról sem feledkezett el.

Amikor vendégeink mindent megismertek, buszba szálltunk, és elindultunk a Hősök terére, ahol - mint már említettem pár sorral feljebb -, elmondtuk a rövid, de érdekes tudnivalókat a térről, amelyet a diákok csendes és odaadó figyelemmel hallgattak. Leginkább Gábel arkangyal és a lába alatt elhelyezkedő hét vezér ragadta meg őket. Néhány kérdés is elhangzott a többi szoborral kapcsolatban, amikre legjobb tudásunk szerint próbáltunk válaszolni.

Készítettünk néhány csoportképet is a lenyűgöző háttérrel:

Ezután utunk a Fővárosi Állat- és Növénykertbe vitt. Különleges állatokat csodálhattunk meg, majd iskolánk egyik nagyszerű biológianárától, Gudricza Ágnes-től kaphattunk egy kis áttekintést a Magyarországon őshonos fajokról, ezáltal egy izgalmas és interaktív előadás részeseivé válhattunk.

Mindezek után egy óra szabadidő következett, melyben lehetőségünk nyílt megnézni az Állatkert többi részét. Miután eltelt az egy óra, a Szépművészeti Múzeumba indultunk, ahol megcsodálhattuk az épület gyönyörűségeit és jó pár elképesztő művészeti alkotást egy izgalmas tárlatvezetés alkalmával.

A múzeumlátogatás után elmentünk a Vajdahunyad várához, ahol sok-sok fénykép készült Anonymusszal, és még egy kis időt is tölthettünk a Városligeti-tó partján pihenéssel, beszélgetéssel a ragyogó őszi napsütésben. Ezek után ellátogattunk a Schweitzer Albert Szeretotthonba, ahol a kárpátaljai diákok Zákeus rövid történetét adták elő, elénekeltünk közösen három dalt, majd a Baár-Madas diákjai néptáncoltak örömet lopva ezzel az idősek szívébe.